

מסורת הש"ס

א) ג"מ ע"ה. ג) ונכנסות מנין: א) ג"מ ע"ה ר"ח ע"ה.

גליון הש"ס

בתרומ' סוף ד"ה שלחו בו' דהא בשבת פ' ספנין בריבין וכן בגילה דף מ' ע"א ז"ק דף קטו ע"א מהלכות דף ע"ז:

הגהות הב"ח

ה) רש"ב ד"ה אמתיה וכו' לא אורח אירע למידן: ו) ר"ח לנעטע וכו' ספינתו בורה ספי' (א) תוב' ד"ה (נדף הקודם) שלח וכו' ד"ה קשה מדרקתי ע"ה שיר קרקע לכל' וה"ל ע"ה ד"ה כתב וד"ה מתנת:

מוסף תוספות

א] דאן סהדי דמינו רוצה שחולו מתנתו לכשיעמוד. מוס' הל"ש גיטין ע"ג:

רבינו גרשום

הני מילי. דאין לאחר קנין כלום היכא דיהיב לאחר שנקנה לראשון אבל לעצמו. דבני מהדור ביה לא דרתיא מצי למיהדר ביה: פירושה בין לעצמו בין לאחר. אין לאחר א"ש כלום: ההוא. גבאר שהתאמר עורב מתנתו לחוד קני מניה ולאחר קנין בעי למיהדר ביה: דלא אקנת כרקני איניש. דלא איניש לך לאקניי בקנין והשתא אין לאחר קנין כלום א"ש לעצמו כדאמ' לעיל: האי מתנת דהוה כתוב בה כהו וכוונתה קנינתו לא היה מתנתו כלומר בין יחיד בין ימות לאחר מתנתו הוה דקני אבל אי עמד חוזר והיא דכתב בה בחיים כדאמר לחיים שלא רצה להחזיר את עצמו מיתה שלא יפתח אדם פה לשטן ולא משום דליקני ליה מחיים. מחיים דקאמר ליה דתוחלו למיקני והוא דכתוב ביה כו': הלכתא כותי' דרב. דהאי דקאמר מחיים סיימן לחיים: אמר רבא אי כתב בה מחיים (א) בחיים ובמות קנה. כתוב בה בחיים ובמות קנה. (והכי) דהכי משמע מחיים מחיל להגמר לקנייה אבל אי כתוב בה מחיים דקני דהא אמרו בהנהיג הלכתא כותי' דרב דרבי מילא א"א למישמע מיה דלית הלכתא כותי' דרבא. מהו דתימא

א) משלן רבנו סוף משמע שהיה גורם בדנייה רבא להיפך דלא כתב בה מחיים ובמות ופלוניא דרב ותפוחא הוה אם כתוב בה מחיים והנ"ל ע"ה.

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא קנג.

עין משפט
גם מצוה

ק"ח א מ"י פ"ט מהל' זכיה וימתה הלכה טו סמוך עשין פ"ט ט"ט ע"ה מ' ק"ר ט"ט ע"ה: ק"יב ב ג מ"י ש"ס פ"ח הלכה ט"ט סמוך עשין פ"ט ט"ט ע"ה מ"י ק"ח ט"ט ע"ה פ"ט ט"ט ע"ה מ"י ק"ח ט"ט ע"ה פ"ט ט"ט ע"ה:

רבינו גרשום

בחיוב ובמות מוריד דקנה קמ"ל דלא: ההוא דאמא למהיה דרב חנני. הוה חתיב מתנתא בחיים ובמות: ואלא בעינא להתיר דבריו ודברא רבא הוה: לשום סמ"א. מקום דליבעב ליה ה"תם כד"ב. דלא קנה [אלא] לאחר מיתה דהאי דקאמר מחיים סיימן לחיים הוה: עבר ליה כשמתיה. דאי כתוב בה בחיים קנה: הוה אק טרדא ליה. דקאמר ליה ווא הלכתא כרב דלא קנה והיתה רוצה שיכתוב לה פסק דין שלא קנה: ויל כתוב לה. בקלף אחד: שוכר עליהן או מטען. כלומר כתוב לה דברים בעלמא הויאל דמיטרא ל" כרי שהיא סבורה לה כתיב אהא כותב לה כדי שתודעה מעלינו משום דהוה עסקו בהיאי משום בבא מציעא משום הכי קטע היא לישנא דמטען שתתקיים בס' קללה ולא הויעיל: [מתנין] לא כתב בה. באותה מתנת: שכיב מרע היה שנתת לה. הוא אמר שכיב מרע הייתי. כשנתתי לך וברשותי לחזור: והוא. המקבל אמר בריא היית ומתנת בריא נתתה ואי אתה רשאי לחזור: צריך להביא ראיה לנתן. המקבל מרע היה דברי ר' מאיר. ואין מתנתו מתנה. והכמים אומרים המתנת מחבירו עליו הוה ראה ועל המקבל להביא ראיה שנתת בריא יתבא ניהלית: כדקצירי ורמי בערסיה. יהב פלוני שכיב מרע לפלוני יהיו היתומים אומרים לאחר כך עמד מחילי וחזר בו המקבל אמרו מאותו חולי נפטר. ושלי היא דמתנת שכיב מרע נתת:

ועוד דמה שפירש דסיפא דמתני' לא מיירי כעין רישא אין נראה כלל דא"כ (ו) דקמני רישא שיר קרקע כל שהו מתנתו מתנה אפי' לא שיר נמי כיון דע"י קנין ובסיפא דקמני לא שיר אין מתנתו מתנה אפילו שיר נמי כיון דליכא קנין על כן נראה יותר כדפירשית וגם מה שפירש (א) ר"ת דמתנתו מיירי אליכא דרב זלל קנין משמע שרוינה לומר דמתנת שכיב מרע מתנתו זה קנין היינו אפילו זקנין לחוד וגם פירש דבגא קיימא לן כרב כיון דשמואל אמר לא ידענא מה אידון זה אע"ג דבעלמא קיימא לן כשמואל דניי וקשה אמאי דמפיק לעיל דמתנת שכיב מרע דמקל'ת צביא קנין ומשני מתנין דקמני מניה א"כ מלי איריא שיר אפי' לא שיר נמי דאין נראה כלל שחלוק רב על פסק הלכה שפסקנו לעיל מתנה דשכיב מרע דמקל'ת צביא קנין ועוד דלמני' דגיטין פ' התקבל (דף טו.) מכלל דרב הונא סבר מתנת שכיב מרע לא צביא קנין והא קיימא לן דצביא קנין ומלי קושיא אי פליג רב הונא על פסק הלכה זה וסבר ליה כרב רביה דהכ"ה דהא צבנת פ' מפנין (דף קט.) פריך על רב הונא מרב רביה דקאמר התם והא רב הונא תלמידיה דרב הוה ורב אית ליה מוקל'ת ועוד דלמני' רב רב הונא צביא קנין ר"ת צוקו פ"ק דסנהדרין (דף ק"ו) ושם ד"ה אלף) וגם רש"י סובר כן דהיינו רב הונא היכא

לא מוכח שהוה רב המנונא: **לא כתב בה שכיב מרע בו.** וה"ה נמי דלא כתב זה לשון צביא דמתנה על רגלויה צווקא אלף משום דקמני לריך להציא ראייה שהוא שכיב מרע נקט האי לשון: **ולא כתב ביה מנו מרעיה איפטר לבית עולמיה.** והיורשים היו טוענין שעמד ואף על פי שלא היו טוענין שחזר בו ודאי' כיון שעמד מסתמא ודאי' חזר בו אע"פ שלא אמר בפירוש^א והי משמע דגיטין פרק מי שחשו (דף ע"ג) ושם) דלמני רב הונא מתנה דוקא אלף מתנתו מה מתנתו מה מתנתו רבי ליה מדתן הרי זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה והלך ועמד צוק וחלה ומת אם מתנת מחולי הראשון מת הרי זה גט ואם לאו אינו גט ואם אמרת אם עמד חזר הרי זה עמד ומלי קושיא דנהי דעמד והלא לא חזר בו אלף ש"מ דאפי' לא פירש שחזר בו יש לנו לומר שחזר בו ועוד קאמר התם (דף ע"ג.) א"ר אלעזר שכיב מרע שניתן מחולי אל חולי מתנתו מתנה דוקא יתק אלף עמד אין מתנתו מתנה אע"פ שלא חזר בו: **השאל**

עמד חזר אף גיטו חזר ופריך ליה מדתן הרי זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה והלך ועמד צוק וחלה ומת אם מתנת מחולי הראשון מת הרי זה גט ואם לאו אינו גט ואם אמרת אם עמד חזר הרי זה עמד ומלי קושיא דנהי דעמד והלא לא חזר בו אלף ש"מ דאפי' לא פירש שחזר בו יש לנו לומר שחזר בו ועוד קאמר התם (דף ע"ג.) א"ר אלעזר שכיב מרע שניתן מחולי אל חולי מתנתו מתנה דוקא יתק אלף עמד אין מתנתו מתנה אע"פ שלא חזר בו: **השאל**

עמד חזר אף גיטו חזר ופריך ליה מדתן הרי זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה והלך ועמד צוק וחלה ומת אם מתנת מחולי הראשון מת הרי זה גט ואם לאו אינו גט ואם אמרת אם עמד חזר הרי זה עמד ומלי קושיא דנהי דעמד והלא לא חזר בו אלף ש"מ דאפי' לא פירש שחזר בו יש לנו לומר שחזר בו ועוד קאמר התם (דף ע"ג.) א"ר אלעזר שכיב מרע שניתן מחולי אל חולי מתנתו מתנה דוקא יתק אלף עמד אין מתנתו מתנה אע"פ שלא חזר בו: **השאל**

עמד חזר אף גיטו חזר ופריך ליה מדתן הרי זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה והלך ועמד צוק וחלה ומת אם מתנת מחולי הראשון מת הרי זה גט ואם לאו אינו גט ואם אמרת אם עמד חזר הרי זה עמד ומלי קושיא דנהי דעמד והלא לא חזר בו אלף ש"מ דאפי' לא פירש שחזר בו יש לנו לומר שחזר בו ועוד קאמר התם (דף ע"ג.) א"ר אלעזר שכיב מרע שניתן מחולי אל חולי מתנתו מתנה דוקא יתק אלף עמד אין מתנתו מתנה אע"פ שלא חזר בו: **השאל**

עמד חזר אף גיטו חזר ופריך ליה מדתן הרי זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה והלך ועמד צוק וחלה ומת אם מתנת מחולי הראשון מת הרי זה גט ואם לאו אינו גט ואם אמרת אם עמד חזר הרי זה עמד ומלי קושיא דנהי דעמד והלא לא חזר בו אלף ש"מ דאפי' לא פירש שחזר בו יש לנו לומר שחזר בו ועוד קאמר התם (דף ע"ג.) א"ר אלעזר שכיב מרע שניתן מחולי אל חולי מתנתו מתנה דוקא יתק אלף עמד אין מתנתו מתנה אע"פ שלא חזר בו: **השאל**

עמד חזר אף גיטו חזר ופריך ליה מדתן הרי זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה והלך ועמד צוק וחלה ומת אם מתנת מחולי הראשון מת הרי זה גט ואם לאו אינו גט ואם אמרת אם עמד חזר הרי זה עמד ומלי קושיא דנהי דעמד והלא לא חזר בו אלף ש"מ דאפי' לא פירש שחזר בו יש לנו לומר שחזר בו ועוד קאמר התם (דף ע"ג.) א"ר אלעזר שכיב מרע שניתן מחולי אל חולי מתנתו מתנה דוקא יתק אלף עמד אין מתנתו מתנה אע"פ שלא חזר בו: **השאל**

עמד חזר אף גיטו חזר ופריך ליה מדתן הרי זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה והלך ועמד צוק וחלה ומת אם מתנת מחולי הראשון מת הרי זה גט ואם לאו אינו גט ואם אמרת אם עמד חזר הרי זה עמד ומלי קושיא דנהי דעמד והלא לא חזר בו אלף ש"מ דאפי' לא פירש שחזר בו יש לנו לומר שחזר בו ועוד קאמר התם (דף ע"ג.) א"ר אלעזר שכיב מרע שניתן מחולי אל חולי מתנתו מתנה דוקא יתק אלף עמד אין מתנתו מתנה אע"פ שלא חזר בו: **השאל**

עמד חזר אף גיטו חזר ופריך ליה מדתן הרי זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה והלך ועמד צוק וחלה ומת אם מתנת מחולי הראשון מת הרי זה גט ואם לאו אינו גט ואם אמרת אם עמד חזר הרי זה עמד ומלי קושיא דנהי דעמד והלא לא חזר בו אלף ש"מ דאפי' לא פירש שחזר בו יש לנו לומר שחזר בו ועוד קאמר התם (דף ע"ג.) א"ר אלעזר שכיב מרע שניתן מחולי אל חולי מתנתו מתנה דוקא יתק אלף עמד אין מתנתו מתנה אע"פ שלא חזר בו: **השאל**